

Motion till riksdagen

1985/86: Jo245

Barbro Nilsson (s)

Bibehållande av mindre jordbruksenheter i glesbygd

Effektiviseringen och rationaliseringen inom det svenska jordbruket har fört med sig att många jordbruksenheter främst i skogslänen har lagts ned. Även medelåldern på brukarna kan ha varit en orsak till att jordbruksdriften fått upphöra. Som ett ytterligare skäl kan också nämnas den nuvarande överproduktion av just de livsmedel som dessa enheter kunnat stå för under tidigare år. Här kan nämnas kött-, mjölk- och potatisprodukter. En så stor del av landet som Norrland, med stora, förut brukade jordbruksarealer, har i dag inte tillräcklig egen produktion ens för sin egen befolkning.

Stödsystemet är också utformat på ett sätt som driver på denna utveckling. Detta innebär ytterligare minskad sysselsättning och vikande underlag för försörjning och service i skogs- och glesbygderna.

Det är viktigt att alla resurser i glesbygden tas till vara i möjligaste mån, även de små och udda. Var för sig betyder de kanske inte så mycket, men tillsammans har de stor betydelse för glesbygden och även för det svenska folkhushållet. Exempel på verksamheter som bygger på ett sådant resursutnyttjande är insjöfiske, fiskodling, trädgårdsodling, getskötsel, biodling, linodling, pälsdjursuppfödning, viltproduktion, bär- och svamphantering, hemslöjd, ullberedning och stuguthyrning. Det överskott av jordbruksprodukter som för närvarande finns i de storrationella jordbruksbygderna kan ytterligare minska utrymmet för ett bibehållande och en skonsam utveckling av jordbruket i glesbygden. Så kan vara fallet om även den produktion som glesbygden står för, i mängd räknat, är endast marginell i ett nationellt perspektiv. En viss produktionsomläggning av det svenska jordbruket är nödvändig. Genom satsning på alternativ produktion, mindre användning av kemikalier samt ökad självverksamhet bör fler jordbruksenheter ha förutsättningar att få överleva.

En sådan inriktning på jordbruket, företrädesvis i skogslänen, kan bidra till att lösa problemen med överproduktionen och den hotande krympningen av jordbruksnäringen. Det ger också produkter som konsumenterna i allt högre grad frågar efter. Därför bör det ske en ökad satsning på den kvalitativa, inte den kvantitativa, produktionen av livsmedel. Det är till gagn för konsumtionen, folkhälsan och för behövlig glesbygdssysselsättning.

Hemställan

Mot. 1985/86
Jo245

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behov av att kunna bibehålla producerande jordbruksenheter i glesbygden.

Stockholm den 27 januari 1986

Barbro Nilsson (s)
i Örnsköldsvik